

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 4.

Tiende Session.

3die Møde.

Torsdagen den 7de October:

(Fortsat.)

Sfcherning: I det vi behandle dette Spørgsmaal, maae vi nøie holde ude fra hinanden to forskjellige Ting, de Feil, der kunne være begaaede fra Valgbestyrelsens og fra den kjøbenhavnske Communalbestyrelses Side, og den Anvendelse, de begaaede Feil kunne faae paa Afgjørelsen af det foreliggende Spørgsmaal: skal det foreliggende Valg anerkjendes gyldigt eller ikke gyldigt? Det er i Grunden dette Spørgsmaal: skal Valget anerkjendes gyldigt eller ikke, som først maa foreligge, det andet Spørgsmaal foreligger ogsaa, men i en ganske anden Form, og det har en ganske anden Betydning. Jeg er med de øvrige Medlemmer af Udvalget enig om, at dersom vi ville gaae til at underkjende Valg, hvor denne Art Indsigelser af fremmede Folk — det er min Dvertydning, og jeg beklager, at Udvalget ikke siger det Samme — paa en anden Mands Begne fremkomme og altsaa erklære saadanne Indsigelser gyldige, saa vilde saa Valg blive anerkjendte. Der er ingen større Fare for hele vort Valgvæsen, end naar Thinget ved sine Afgjørelser giver Anledning til Connivents, hvor man kun kommer frem med Klager, for at faae et Valg kasseret, naar man finder det beleiligt, og derimod lade dem gaae hen, naar man finder det ubeleiligt. Det her omhandlede Tilfælde foreligger for mig ikke som en Connivents, det ligger aabent og simpelt for, men som et saadant, at dersom det bliver afgjort anderledes,

end Udvalget har indstillet, saa vil det kunne medføre, at man ved ethvert Valg forbereder en saadan Indsigelsesgrund og skaffer derved Valget kasseret, isald det er En om at gjøre, og isald den Valgte ikke behager Fleertallet i Rigsdagen. Det er Noget, vi maae værge os imod, at vi afgjøre Valgene efter Majoritetens politiske Anskuelse, men derimod stræbe efter at afgjøre dem, saavidt det staaer i vor Magt, efter de Grunde, som ligge i Sagens egen Natur. Man er ikke udsat for en større Fare i det politiske Liv ved Afgjørelsen af Spørgsmaal som det her foreliggende, end ved at give saadanne Hensyn som den politiske Anskuelse en for stor Vægt; det er en naturlig og ligefrem Tilbøielighed, men man maa ikke lade sig friste deraf. Hvor altsaa Forholdet ligger saaledes for, at man i Sagens egen Natur kan finde en gyldig Grund til Afgjørelse, der skal man vel vogte sig for at skyde en saadan Grund tilside. Her er Spørgsmaalet: er den Grund, som foreligger, den første Grund, som er anført af hele Udvalget, tilstrækkelig? Det ærede Medlem, som talte sidst, meente, at den ikke var tilstrækkelig, fordi man i det Hele taget ikke kunde forlange, at Navnene fra Bælgerne Side vare skrevne med den Nøiagtighed, med den Zirlighed, at de Affrivende kunne indføre dem nøiagtigen i Risterne; han meente, at den Omstændighed, at Navnet ikke var skrevet tydeligt nok, ikke kunde afgive Grund til, at dette Valg blev erkjendt for gyldigt — jeg troer, at omtrent dette var hans Hovedargument. — Med Hensyn dertil maa jeg bemærke, at det er ganske rigtigt, at man ikke kan fordre, at Bælgerne skulle skrive saa pænt, at deres Navn ikke kunde affrives urigtigt, ja, jeg vil gaae meget